

Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності

З М І С Т

Щомісячний додаток
до журналу
«Вісник Національного
банку України»

Видається з травня
1996 року

Випуск 9 (210)

**вересень
2013**

Законодавчі акти. **Закони. Укази.** **Постанови. Розпорядження**

Закон України від 3 липня 2013 р. № 383-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних»	3
Закон України від 4 липня 2013 р. № 399-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту»	9
Постанова Кабінету Міністрів України від 19 червня 2013 р. № 426 «Про затвердження Порядку та умов визначення заробітної плати для обчислення пенсії державного службовця»	11
Порядок та умови визначення заробітної плати для обчислення пенсії державного службовця, затвержені постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 2013 р. № 426	11
Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 2013 р. № 426	14

Нормативні акти **Національного банку України**

Постанова Правління Національного банку України від 6 червня 2013 р. № 210 «Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою»	15
Зміни до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвержені постановою Правління Національного банку України від 6 червня 2013 р. № 210	16
Постанова Правління Національного банку України від 17 червня 2013 р. № 231 «Про затвердження Положення про порядок надання Національним банком України послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку України»	18
Положення про порядок надання Національним банком України послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку України, затвержене постановою Правління Національного банку України від 17 червня 2013 р. № 231	18

Редакційна колегія:

*Петрик О.І. (голова)
Арбузов С.Г.
Бажал Ю.М.
Барановський О.І.
Боровецький Ришард
Вовчак О.Д.
Вожжов А.П.
Гальчинський А.С.
Гесць В.М.
Кірсєв О.І.
Коваленко О.І.
Козьменко С.М.
Круглик С.В.
Лютий І.О.
Мітнік Стефан
Мищенко В.І.
Мороз А.М.
Патрікац Л.М.
Прасолов І.М.
Расєвський К.Є.
Ричаківська В.І.
Савлук М.І.
Сениц П.М.
Смоєженко Т.С.
Соркін І.В.
Стельмах В.С.
Тридід О.М.
Федосов В.М.
Шаров О.М.
Шевчук А.В.
Шульга Н.П.
Щербакова О.А.*

Тематичне планування збірника:

Гриценко М.Р.

Збірник підготовлено відділом з випуску статистичних видань Національного банку України редакції періодичних видань Національного банку України
Завідувач редакції періодичних видань Національного банку України
Патрікац Л.М.

Над збірником працювали:

*Гриценко М.Р.,
Стаднічук М.О., Лотоцька П.В.*

Відповідальна за випуск – начальник відділу з випуску статистичних видань Національного банку України
Гриценко М.Р.

Оригінал-макет виконано відділом організації видавничого забезпечення Головного управління господарського забезпечення Національного банку України
Комп'ютерна верстка
Піддубенко Т.А.

Підписано у світ 21.08.2013 р.
Формат 60×84/8. Гарнітура Таймс.
Зам. № 13-0554.

Адреса редакції:

просп. Науки, 7, Київ-028, 03028, Україна
тел.: (044) 527-30-27
тел./факс: (044) 524-96-25
E-mail: litvinova@bank.gov.ua

Реєстраційне свідоцтво КВ № 1930
від 02.04.1996 р.

Передплатний індекс
«Вісника Національного банку України»
з додатком «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»
на CD-диску 74132

© Національний банк України, 2013

Постанова Правління Національного банку України від 19 червня 2013 р. № 237 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України».....	22
Постанова Правління Національного банку України від 20 червня 2013 р. № 242 «Про внесення змін до нормативно-правового акта Національного банку України».....	23
Постанова Правління Національного банку України від 5 липня 2013 р. № 271 «Про внесення змін до Положення про регулювання Національним банком України ліквідності банків України».....	25
Постанова Правління Національного банку України від 15 липня 2013 р. № 276 «Про внесення зміни до Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні»	26
Постанова Правління Національного банку України від 15 липня 2013 р. № 277 «Про затвердження Порядку створення та використання гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів»	27
Порядок створення та використання гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, затверджений постановою Правління Національного банку України від 15 липня 2013 р. № 277	27

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 188¹⁹:

у назві слова «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» виключити;
абзац перший викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог Рахункової палати або створення перешкод у її роботі, або надання їй завідомо неправдивої інформації, а так само недодержання встановлених законодавством строків надання інформації народному депутату України, Рахунковій палаті»;

2) текст статті 188³⁹ викласти в такій редакції:

«Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних або про зміну відомостей, які підлягають повідомленню згідно із законом, повідомлення неповних чи недостовірних відомостей –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання законних вимог (приписів) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення з числа передбачених частинами першою або другою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або порушення прав суб'єкта персональних даних, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності – від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, –

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 188⁴⁰:

у назві слова «посадових осіб спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних» замінити словами «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»;

абзац перший викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»;

4) у пункті 1 частини першої статті 255:

в абзаці «секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (стаття 188¹⁹)» слово і цифри «(стаття 188¹⁹)» замінити словом і цифрами «(статті 188³⁹, 188⁴⁰)»;

абзац «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних (статті 188³⁹, 188⁴⁰)» виключити.

2. У Законі України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481; 2012 р., № 50, ст. 564; із змінами, внесеними Законом України від 20 листопада 2012 року № 5491-VI):

1) частини третю та четверту статті 1 виключити;

2) у статті 2:

абзац третій викласти в такій редакції:

«володілець персональних даних – фізична або юридична особа, яка визначає мету обробки персональних даних, встановлює склад цих даних та процедури їх обробки, якщо інше не визначено законом»;

абзац п'ятий виключити;

абзаци дванадцятий та тринадцятий викласти в такій редакції:

«суб'єкт персональних даних – фізична особа, персональні дані якої обробляються;

третя особа – будь-яка особа, за винятком суб'єкта персональних даних, володільця чи розпорядника персональних даних та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, якій володільцем чи розпорядником персональних даних здійснюється передача персональних даних»;

3) абзац шостий частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

«Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений)»;

4) у статті 6:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«У разі зміни визначеної мети обробки персональних даних на нову мету, яка є несумісною з попередньою, для подальшої обробки даних володілець персональних даних повинен отримати згоду суб'єкта персональних даних на обробку його даних відповідно до зміненої мети, якщо інше не передбачено законом»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, не довше, ніж це необхідно для законних цілей, у яких вони збиралися або надалі оброблялися.

Подальша обробка персональних даних в історичних, статистичних чи наукових цілях може здійснюватися за умови забезпечення їх належного захисту»;

частину дев'яту виключити;

частину десятю викласти в такій редакції:

«10. Типовий порядок обробки персональних даних визначається уповноваженим органом з питань захисту персональних даних»;

5) у статті 7:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Забороняється обробка персональних даних про расове або етнічне походження, політичні, релігійні або світоглядні переконання, членство в політичних партіях та професійних спілках, засудження до кримінального покарання, а також даних, що стосуються здоров'я, статевого життя, біометричних або генетичних даних»;

у частині другій:

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) стосується вироків суду, виконання завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом та здійснюється державним органом в межах його повноважень, визначених законом»;

пункт 8 після слів «які були» доповнити словом «явно»;

б) у статті 8:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) знати про джерела збирання, місцезнаходження своїх персональних даних, мету їх обробки, місцезнаходження або місце проживання (перебування) володільця чи розпорядника персональних даних або дати відповідне доручення щодо отримання цієї інформації уповноваженим ним особам, крім випадків, встановлених законом»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) отримувати не пізніше як за тридцять календарних днів з дня надходження запиту, крім випадків, передбачених законом, відповідь про те, чи обробляються його персональні дані, а також отримувати зміст таких персональних даних»;

у пункті 8 слова «органів державної влади та посадових осіб, до повноважень яких належить забезпечення персональних даних» замінити словом «Уповноважений»;

частину третю виключити;

7) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Повідомлення про обробку персональних даних

1. Володільць персональних даних повідомляє Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, упродовж тридцяти робочих днів з дня початку такої обробки.

Види обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, та категорії суб'єктів, на яких поширюється вимога щодо повідомлення, визначаються Уповноваженим.

2. Повідомлення про обробку персональних даних подається за формою та в порядку, визначеними Уповноваженим.

3. Володільць персональних даних зобов'язаний повідомляти Уповноваженого про кожну зміну відомостей, що підлягають повідомленню, упродовж десяти робочих днів з дня настання такої зміни.

4. Інформація, що повідомляється відповідно до цієї статті, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Уповноваженого в порядку, визначеному Уповноваженим»;

8) у частині першій статті 11:

після пункту 4 доповнити новим пунктом такого змісту:

«5) необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом».

У зв'язку з цим пункт 5 вважати пунктом 6;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) необхідність захисту законних інтересів володільця персональних даних або третьої особи, якій передаються персональні дані, крім випадків, коли потреби захисту основоположних прав і свобод суб'єкта персональних даних у зв'язку з обробкою його даних переважають такі інтереси»;

9) частину другу статті 12 викласти в такій редакції:

«2. Суб'єкт персональних даних повідомляється про володільця персональних даних, склад та зміст зібраних персональних даних, свої права, визначені цим Законом, мету збору персональних даних та осіб, яким передаються його персональні дані:

в момент збору персональних даних, якщо персональні дані збираються у суб'єкта персональних даних;

в інших випадках протягом тридцяти робочих днів з дня збору персональних даних»;

10) у статті 15:

у частині другій:

абзац перший після слів «дані підлягають» доповнити словами «видаленню або»;

підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) видання відповідного припису Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого»;

доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) набрання законної сили рішенням суду щодо видалення або знищення персональних даних»; частину третю після слова «підлягають» доповнити словами «видаленню або»;

частину четверту після слів «боротьби з тероризмом» доповнити словами «видаляються або»;

11) частину першу статті 18 після слів «може бути оскаржено до» доповнити словами «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або»;

12) у статті 20:

у частині першій слово «баз» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Володільці чи розпорядники персональних даних зобов'язані вносити зміни до персональних даних також за зверненням інших суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними, якщо на це є згода суб'єкта персональних даних чи відповідна зміна здійснюється згідно з приписом Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого чи за рішенням суду, що набрало законної сили»;

13) частину третю статті 21 після слів «Про зміну» доповнити словом «видалення»;

14) текст статті 22 викласти в такій редакції:

«1. Контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних у межах повноважень, передбачених законом, здійснюють такі органи:

1) Уповноважений;

2) суди»;

15) статті 23 – 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Повноваження Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних

1. Уповноважений має такі повноваження у сфері захисту персональних даних:

1) отримувати пропозиції, скарги та інші звернення фізичних і юридичних осіб з питань захисту персональних даних та приймати рішення за результатами їх розгляду;

2) проводити на підставі звернень або за власною ініціативою виїзні та безвиїзні, планові, позапланові перевірки володільців або розпорядників персональних даних в порядку, визначеному Уповноваженим, із забезпеченням відповідно до закону доступу до приміщень, де здійснюється обробка персональних даних;

3) отримувати на свою вимогу та мати доступ до будь-якої інформації (документів) володільців або розпорядників персональних даних, які необхідні для здійснення контролю за забезпеченням захисту персональних даних, у тому числі доступ до персональних даних, відповідних баз даних чи картотек, інформації з обмеженим доступом;

4) затверджувати нормативно-правові акти у сфері захисту персональних даних у випадках, передбачених цим Законом;

5) за підсумками перевірки, розгляду звернення видавати обов'язкові для виконання вимоги (приписи) про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних, у тому числі щодо зміни, видалення або знищення персональних даних, забезпечення доступу до них, надання чи заборони їх надання третій особі, зупинення або припинення обробки персональних даних;

6) надавати рекомендації щодо практичного застосування законодавства про захист персональних даних, роз'яснювати права і обов'язки відповідних осіб за зверненням суб'єктів персональних даних, володільців або розпорядників персональних даних, структурних підрозділів або відповідальних осіб з організації роботи із захисту персональних даних, інших осіб;

7) взаємодіяти із структурними підрозділами або відповідальними особами, які відповідно до цього Закону організують роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці; оприлюднювати інформацію про такі структурні підрозділи та відповідальних осіб;

8) звертатися з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних;

9) надавати за зверненням професійних, самоврядних та інших громадських об'єднань чи юридичних осіб висновки щодо проектів кодексів поведінки у сфері захисту персональних даних та змін до них;

10) складати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності та направляти їх до суду у випадках, передбачених законом;

11) інформувати про законодавство з питань захисту персональних даних, проблеми його практичного застосування, права і обов'язки суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними;

12) здійснювати моніторинг нових практик, тенденцій та технологій захисту персональних даних;

13) організовувати та забезпечувати взаємодію з іноземними суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, у тому числі у зв'язку з виконанням Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до неї, інших міжнародних договорів України у сфері захисту персональних даних;

14) брати участь у роботі міжнародних організацій з питань захисту персональних даних.

2. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини включає до своєї щорічної доповіді про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні звіт про стан додержання законодавства у сфері захисту персональних даних.

Стаття 24. Забезпечення захисту персональних даних

1. Володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

2. В органах державної влади, органах місцевого самоврядування, а також у володільцях чи розпорядниках персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, яка підлягає повідомленню відповідно до цього Закону, створюється (визначається) структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

Інформація про зазначений структурний підрозділ або відповідальну особу повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, який забезпечує її оприлюднення.

3. Структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці:

1) інформує та консультує володільця або розпорядника персональних даних з питань додержання законодавства про захист персональних даних;

2) взаємодіє з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та визначеними ним посадовими особами його секретаріату з питань запобігання та усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

4. Фізичні особи – підприємці, у тому числі лікарі, які мають відповідну ліцензію, адвокати, нотаріуси особисто забезпечують захист персональних даних, якими вони володіють, згідно з вимогами закону.

Стаття 25. Обмеження дії цього Закону

1. Обмеження дії статей 6, 7 і 8 цього Закону може здійснюватися у випадках, передбачених законом, наскільки це необхідно у демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, економічного добробуту або захисту прав і свобод суб'єктів персональних даних чи інших осіб.

2. Дозволяється обробка персональних даних без застосування положень цього Закону, якщо така обробка здійснюється:

1) фізичною особою виключно для особистих чи побутових потреб;

2) виключно для журналістських та творчих цілей, за умови забезпечення балансу між правом на повагу до особистого життя та правом на свободу вираження поглядів»;

1б) частину другу статті 27 викласти в такій редакції:

«2. Професійні, самоврядні та інші громадські об'єднання чи юридичні особи можуть розробляти кодекси поведінки з метою забезпечення ефективного захисту прав суб'єктів персональних даних, додержання законодавства про захист персональних даних з урахуванням специфіки обробки персо-

нальних даних у різних сферах. При розробленні такого кодексу поведінки або внесенні змін до нього відповідне об'єднання чи юридична особа може звернутися за висновком до Уповноваженого».

3. В абзаці дев'ятому статті 1 Закону України «Про ратифікацію Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 46, ст. 542) слова «Міністерство юстиції України» замінити словами «Уповноважений Верховної Ради України з прав людини».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2014 року.

2. Володільці персональних даних, які на момент набрання чинності цим Законом здійснюють обробку персональних даних, що підлягає повідомленню, подають відповідне повідомлення у встановленому цим Законом порядку упродовж шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити у встановленому законодавством порядку передачу Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини Державного реєстру баз персональних даних та заяв про реєстрацію баз персональних даних, поданих до набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на відповідний рік видатки на забезпечення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини контролю у сфері додержання законодавства про захист персональних даних в обсязі, необхідному для належного виконання повноважень, передбачених цим Законом.

5. Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

м. Київ
3 липня 2013 року
№ 383-VII

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину восьму статті 164 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 – 22, ст. 144) після слів «на державних підприємствах» доповнити словами «що входять до сфери управління Національного банку України».

2. Частину другу статті 71 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2012 р., № 40, ст. 479) доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) виробничої діяльності державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України, щодо виготовлення бланків цінних паперів, бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків органів виконавчої влади, інших державних органів), бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку».

3. Частину третю статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471 із наступними змінами) доповнити абзацом такого змісту:

«бланки цінних паперів, бланки для оформлення результатів надання адміністративних послуг, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланки інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марки акцизного податку».

4. Частину другу статті 18 Закону України «Про адміністративні послуги» доповнити новим першим реченням такого змісту:

«2. Органи виконавчої влади, інші державні органи здійснюють закупівлю бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів) у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України».

5. У Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»:

у пункті 8 частини четвертої статті 6 слова «їх централізовану персоналізацію» виключити;

у третьому реченні частини п'ятої статті 14 слова «що функціонує у складі розпорядника Реєстру» виключити;

статтю 15 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Уповноважені суб'єкти здійснюють закупівлю бланків документів у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Установити, що юридичні особи, які придбали бланки цінних паперів, бланки для оформлення результатів надання адміністративних послуг, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланки інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марки акцизного податку до набрання чинності цим Законом, мають право використовувати їх без обмеження терміну.

Придбання бланків цінних паперів, бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку після набрання чинності цим Законом здійснюється відповідно до цього Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом тридцяти днів після опублікування цього Закону: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

4. Національному банку України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

м. Київ
4 липня 2013 року
№ 399-VII

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

ПОСТАНОВА
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 19 червня 2013 р. № 426

**Про затвердження Порядку та умов визначення заробітної плати
для обчислення пенсії державного службовця**

Відповідно до статті 49 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок та умови визначення заробітної плати для обчислення пенсії державного службовця, що додаються.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
3. Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 червня 2013 р. № 426

ПОРЯДОК ТА УМОВИ
визначення заробітної плати для обчислення пенсії державного службовця

1. Ці Порядок та умови встановлюють механізм визначення заробітної плати для призначення та перерахунку пенсії державного службовця відповідно до Закону України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу» (далі – Закон).

2. Посадовий оклад, надбавка за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання, вислугу років під час визначення заробітної плати для призначення пенсії враховуються в розмірах, установлених на день призначення пенсії, за останньою займаною посадою, передбаченою пунктами 1 – 7 та 12 частини другої статті 35 Закону.

За бажанням посадових осіб місцевого самоврядування, які працювали на виборних посадах в органах місцевого самоврядування вісім і більше років або протягом повних двох і більше скликань починаючи із скликання 1990 року, а також осіб, визначених пунктами 4 і 7 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, виплати, передбачені абзацом першим цього пункту, враховуються в розмірах, установлених на день призначення пенсії, за останньою займаною виборною посадою чи посадою державної служби, яку вони займали на день набрання чинності Законом.

3. Розмір інших виплат (крім посадового окладу, надбавки за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання, вислугу років), що включаються в заробітну плату для призначення пенсії, визначається:

у разі звернення за призначенням пенсії у період з 1 січня 2014 р. до 31 грудня 2015 р. включно та після цієї дати за умови, що за період починаючи з 1 січня 2014 р. особа не має 24 календарні міся-

ці роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, перед зверненням за призначенням пенсії, – за всі повні календарні місяці роботи починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. Середньомісячна сума зазначених виплат визначається шляхом ділення загальної суми виплат, одержаних за повні відпрацьовані у цей період місяці на посадах, які дають право на такий вид пенсії, на кількість цих місяців починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії після 1 січня 2016 р. – за останні повні 24 календарні місяці роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії, але не раніше 1 січня 2014 р., незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на зазначеній роботі. Середньомісячна сума зазначених виплат за 24 повні календарні місяці роботи визначається шляхом ділення загальної суми цих виплат на 24. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії у період з 1 січня 2014 р. до 31 грудня 2018 р. включно та після цієї дати за умови, що за період починаючи з 1 січня 2014 р. особа не має 60 календарних місяців роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії, – за всі повні календарні місяці роботи починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. Середньомісячна сума зазначених виплат визначається шляхом ділення загальної суми виплат, одержаних за повні відпрацьовані у цей період місяці на посадах, які дають право на такий вид пенсії, на кількість цих місяців. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії після 1 січня 2019 р. – за будь-які 60 календарних місяців роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії починаючи з 1 січня 2014 р., незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на зазначеній роботі. Середньомісячна сума зазначених виплат за 60 повних календарних місяців визначається шляхом ділення загальної суми цих виплат на 60. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці.

За бажанням посадових осіб місцевого самоврядування, які працювали на виборних посадах в органах місцевого самоврядування вісім і більше років або протягом повних двох і більше скликань починаючи із скликання 1990 року, а також осіб, які мають не менш як 20 років стажу державної служби, до якого включається час роботи (період), передбачений пунктами 1 – 7 і 9 – 11 частини другої статті 35 Закону, незалежно від місця роботи на час досягнення пенсійного віку, та осіб, визначених пунктами 4 і 7 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, розмір зазначених в абзаці першому цього пункту виплат може визначатися на момент призначення пенсії у порядку, передбаченому у підпункті 2 пункту 6 цих Порядку та умов, за умови, що зазначені особи на час звернення за призначенням пенсії не перебувають на посадах, передбачених пунктами 1 – 7 і 12 частини другої статті 35 Закону.

4. Порядок коригування виплат, зазначених у пункті 3 цих Порядку та умов, під час призначення (перерахунку) пенсії встановлюється Мінсоцполітики разом з Мінфіном.

5. Заява про призначення (перерахунок) пенсії та необхідні документи подаються до територіального органу Пенсійного фонду України або до уповноваженого ним органу чи уповноваженій особі в порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду України за погодженням з Мінсоцполітики, особисто або через представника, який діє на підставі виданої йому довіреності, посвідченої нотаріально.

6. У разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям відповідно до рішень Кабінету Міністрів України (для службовців Національного банку відповідно до рішень його Правління) або у зв'язку із зміною мінімальної заробітної плати заробітна плата для перерахунку пенсії, призначеної у тому числі до набрання чинності Законом, визначається в такому порядку:

1) пенсіонерам, які на момент перерахунку пенсії продовжують працювати на посаді, з якої призначено пенсію, – на підставі поданої заяви та довідки про одержувану заробітну плату на момент перерахунку;

2) іншим пенсіонерам – на підставі поданої заяви та необхідних документів, поданих на час перерахунку, виходячи із сум заробітної плати державного службовця, який займає посаду державної служби відповідної підгрупи та рангу за останньою посадою державної служби, з якої призначено (перераховано) пенсію, на момент виникнення права на перерахунок. При цьому:

посадовий оклад, надбавка за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання та вислугу років враховуються в розмірах, установлених на момент виникнення права на перерахунок пенсії державного службовця, який займає посаду державної служби відповідної підгрупи та рангу за останньою посадою державної служби на момент призначення (перерахунку) пенсії;

премія, крім премій, зазначених у другому реченні цього абзацу, та інші надбавки враховуються в середніх розмірах, виплачених державному службовцю, який займає посаду державної служби за останньою посадою державної служби у тому державному органі, з якого особа вийшла на пенсію, на момент виникнення права на перерахунок. Премії до державних, професійних свят і ювілейних дат та грошова допомога, виплачені у місяці підвищення заробітної плати, враховуються в розмірі 1/12 середнього розміру таких виплат, виплачених державному службовцю, який займає посаду державної служби відповідної підгрупи та рангу за останньою посадою державної служби, з якої призначено (перераховано) пенсію.

За бажанням осіб, зазначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту, під час перерахунку пенсій виплати, одержані на час призначення (перерахунку на момент звільнення) пенсії (крім посадового окладу, надбавки за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання, вислугу років) визначаються відповідно до абзаців першого – п'ятого пункту 3 та пункту 4 цих Порядку та умов.

7. Під час звільнення державного службовця з посади державної служби за його бажанням проводиться перерахунок пенсії із заробітної плати, визначеної на дату звільнення, відповідно до абзаців першого – п'ятого пункту 3 та пунктів 2 і 4 цих Порядку та умов.

8. Перерахунок пенсії проводиться на підставі поданої заяви та необхідних документів, виданих державними органами за останнім місцем роботи:

з місяця підвищення розміру заробітної плати працюючого державного службовця – у разі перерахунку пенсії відповідно до пункту 6 цих Порядку та умов;

з дня звернення – у разі перерахунку пенсії відповідно до пункту 7 цих Порядку та умов.

Форми довідок про заробітну плату, що подаються для призначення (перерахунку) пенсії державним службовцям, затверджуються правлінням Пенсійного фонду України за погодженням з Мінсоцполітики.

9. У разі ліквідації державного органу довідку про заробітну плату видає орган, який є правонаступником, а у разі його відсутності та перейменування (відсутності) посад довідка видається у порядку, встановленому Мінсоцполітики за погодженням з Нацдержслужбою.

10. Перерахунок пенсій, призначених до набрання чинності Законом, здійснюється відповідно до пункту 6 цих Порядку та умов з урахуванням віднесення посад, які займали особи з числа колишніх державних службовців, до відповідних груп та підгруп посад державної служби, передбачених Законом.

11. У всіх випадках заробітна плата для обчислення пенсії державного службовця враховується в межах установлені законом на день призначення (перерахунку) пенсії максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 червня 2013 р. № 426

ПЕРЕЛІК постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865 «Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 22, ст. 906).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2001 р. № 48 «Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 4, ст. 129).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2003 р. № 581 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 17, ст. 773).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2003 р. № 1997 «Про доповнення підпункту 2 пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 52, ст. 2785).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 р. № 688 «Про доповнення пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 21, ст. 1435).
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 липня 2005 р. № 646 «Про внесення зміни до пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 30, ст. 1825).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 269 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 11, ст. 710).
8. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 15 березня 2006 р. № 332 «Деякі питання пенсійного забезпечення службовців Національного банку» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 11, ст. 757).
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 288 «Про доповнення пункту 5 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 26, ст. 824).
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2009 р. № 872 «Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 63, ст. 2220).
11. Пункт 18 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 січня 2012 р. № 35 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 249).
12. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 лютого 2012 р. № 166 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 18, ст. 657).

Нормативні акти Національного банку України

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
2 липня 2013 р. за № 1109/23641*

**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 6 червня 2013 р. № 210**

Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою

На виконання вимог статті 1087 Цивільного кодексу України та відповідно до статей 33 та 40 Закону України «Про Національний банк України» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Установити граничну суму розрахунків готівкою:
підприємств (підприємців) між собою протягом одного дня в розмірі 10000 (десяти тисяч) гривень;
фізичної особи з підприємством (підприємцем) протягом одного дня за товари (роботи, послуги) у розмірі 150000 (ста п'ятдесяти тисяч) гривень;
фізичних осіб між собою за договорами купівлі-продажу, які підлягають нотаріальному посвідченню, у розмірі 150000 (ста п'ятдесяти тисяч) гривень.
2. Фізичні особи мають право здійснювати розрахунки на суму, яка перевищує 150000 гривень, шляхом перерахування коштів з поточного рахунку на поточний рахунок, внесення та/або перерахування коштів на поточні рахунки (у тому числі у депозит нотаріуса на окремий поточний рахунок у національній валюті).
3. Затвердити Зміни до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 15 грудня 2004 року № 637, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 січня 2005 року за № 40/10320 (зі змінами), що додаються.
4. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Правління Національного банку України від 09 лютого 2005 року № 32 «Про встановлення граничної суми готівкового розрахунку», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 18 квітня 2005 року за № 410/10690.
5. Генеральному департаменту регулювання грошового обігу (Нестеренко В. М.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь, структурних одиниць Національного банку України та банків України для використання в роботі, а також інших юридичних та фізичних осіб шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях.
6. Прес-службі Національного банку України (Кутерещин О. Р.) забезпечити опублікування прес-релізу та змісту цієї постанови у засобах масової інформації.
7. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Ричаківську В. І.
8. Постанова набирає чинності з 01 вересня 2013 року.

Голова І. В. Соркін

ЗМІНИ до Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні

1. Абзац четвертий пункту 1.2 глави 1 викласти в такій редакції:

«готівка (готівкові кошти) – грошові знаки національної валюти України – банкноти і монети, у тому числі розмінні, обігові, пам'ятні монети, які є дійсними платіжними засобами».

2. У главі 2:

1) пункт 2.3 викласти в такій редакції:

«2.3. Підприємства (підприємці) мають право здійснювати розрахунки готівкою між собою та/або з фізичними особами протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами в межах граничних сум розрахунків готівкою, установлених відповідною постановою Правління Національного банку України. Платежі понад установлені граничні суми проводяться через банки або небанківські фінансові установи, які в установленому законодавством порядку отримали ліцензію на переказ коштів без відкриття рахунку, шляхом перерахування коштів з поточного рахунку на поточний рахунок або внесення коштів до банку для подальшого їх перерахування на поточні рахунки. Кількість підприємств (підприємців) та фізичних осіб, з якими здійснюються розрахунки, протягом дня не обмежується.

Обмеження, установлене в абзаці першому цього пункту, стосується також розрахунків під час оплати за товари, що придбані на виробничі (господарські) потреби за рахунок готівкових коштів, одержаних за допомогою електронного платіжного засобу.

Обмеження не поширюються на:

- 1) розрахунки підприємств (підприємців) з бюджетами та державними цільовими фондами;
 - 2) добровільні пожертвування та благодійну допомогу;
 - 3) використання коштів, виданих на відрядження;
- 2) пункт 2.8 викласти в такій редакції:

«2.8. Підприємства можуть тримати в позаробочий час у своїх касах готівкову виручку (готівку) у межах, що не перевищують установлений ліміт каси. Готівкова виручка (готівка), що перевищує встановлений ліміт каси, обов'язково здається до банків для її зарахування на банківські рахунки. Відокремлені підрозділи підприємств – юридичних осіб можуть здавати готівкову виручку (готівку) безпосередньо до кас таких юридичних осіб або до будь-якого банку для її переказу і зарахування на банківські рахунки зазначених юридичних осіб.

За відсутності банків готівкова виручка (готівка) для переказу на банківські рахунки підприємства (підприємця) може здаватися до операторів поштового зв'язку та небанківських фінансових установ, які в установленому законодавством порядку отримали ліцензію на переказ коштів без відкриття рахунку.

Здавання готівкової виручки (готівки) здійснюється самостійно (у тому числі із застосуванням платіжних пристроїв та через пункти приймання готівки) або через відповідні служби, яким згідно із законодавством надано право на перевезення валютних цінностей та інкасацію коштів.

Здавання готівкової виручки (готівки) може здійснюватися для зарахування на будь-який банківський рахунок підприємства (підприємця) на його вибір»;

3) пункт 2.13 викласти в такій редакції:

«2.13. Підприємства (підприємці) під час здійснення розрахунків із споживачами за готівку зобов'язані приймати у сплату за продукцію (товари, роботи, послуги) без обмежень банкноти і монети (у тому числі розмінні, обігові, пам'ятні монети, зношені, значно зношені банкноти та монети) усіх номіналів, які випускає Національний банк України в обіг, що є дійсними платіжними засобами і не викликають сумніву в їх справжності та платіжності. У разі отримання від споживачів у сплату за

продукцію (товари, роботи, послуги) зношених та/або значно зношених банкнот підприємства (підприємці) зобов'язані не видавати таких банкнот на здачу та надалі здати їх разом з готівковою виручкою (готівкою) до обслуговуючих банків. Крім того, підприємства (підприємці) мають забезпечувати наявність у касі банкнот і монет для видачі здачі [за винятком тих номіналів монет (банкнот), випуск в обіг яких припинено Національним банком України];

4) пункт 2.14 виключити.

3. Третє речення абзацу другого пункту 3.7 глави 3 виключити.

4. У главі 5:

1) у пункті 5.7 слова «Державне казначейство України» у всіх відмінках замінити словами «Державна казначейська служба України» у відповідних відмінках;

2) пункт 5.12 виключити.

У зв'язку з цим пункт 5.13 уважати пунктом 5.12.

5. Пункт 6.3 глави 6 викласти в такій редакції:

«6.3. Порядок проведення працівниками банків касових операцій з клієнтами визначено нормативно-правовим актом Національного банку України про ведення касових операцій банками в Україні».

6. У главі 7:

1) пункт 7.25 викласти в такій редакції:

«7.25. Під час здійснення цих перевірок у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг також звертається увага на обов'язковість забезпечення постійної наявності в касах підприємств, що перевіряються, монет для видачі здачі [за винятком тих номіналів монет (банкнот), випуск в обіг яких припинено Національним банком України];

2) у пункті 7.32 слова «Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» замінити словами «Податкового кодексу України»;

3) пункт 7.46 викласти в такій редакції:

«7.46. Для контролю за дотриманням підприємствами (підприємцями) установлених обмежень під час здійснення ними готівкових розрахунків між підприємствами (підприємцями) та фізичними особами перевіряються розрахункові операції конкретного підприємства (підприємця).

Під час такої перевірки має враховуватися те, що такі готівкові розрахунки можуть здійснюватися підприємствами (підприємцями) протягом дня з іншими підприємствами (підприємцями) та фізичними особами за одним чи кількома платіжними документами, а також те, що зазначені обмеження не стосуються випадків, визначених цим Положенням».

7. У тексті Положення слова «спеціальний платіжний засіб» у всіх числах та відмінках замінити словами «електронний платіжний засіб» у відповідних числах та відмінках.

8. У додатку 9 до Положення слова «Ідентифікаційний номер платника за ДРФО» замінити словами «Номер облікової картки платника податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті)».

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
10 липня 2013 р. за № 1165/23697*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 17 червня 2013 р. № 231

**Про затвердження Положення про порядок надання
Національним банком України послуг із розміщення реклами
в офіційних виданнях Національного банку України**

Відповідно до Законів України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» і «Про рекламу» та з метою вдосконалення порядку розміщення в офіційних виданнях Національного банку України реклами щодо нових банківських технологій, продуктів, інструментів, а також актуальної інформації, корисної для банків і банківських працівників, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про порядок надання Національним банком України послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку України, що додається.
2. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.
3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Прохоренка В. П.

Голова І. В. Соркін

*ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
17.06.2013 № 231*

ПОЛОЖЕННЯ
**про порядок надання Національним банком України послуг із розміщення
реклами в офіційних виданнях Національного банку України**

І. Загальні положення

1. Це Положення розроблено відповідно до вимог Законів України «Про Національний банк України», «Про рекламу», «Про інформацію», «Про видавничу справу», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», Податкового кодексу України, а також нормативно-правових актів Національного банку України (далі – Національний банк).

2. Положення визначає порядок надання Національним банком послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку (далі – послуги з розміщення реклами), а саме в журналі «Вісник Національного банку України», додатках до нього – інформаційно-довідковому журналі «Банкноти і монети України» та збірнику «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності» на CD-диску, а також в аналітично-статистичних виданнях «Бюлетень Національного банку України», «Bulletin of the National bank of Ukraine», «Платіжний баланс і зовнішній борг України», «Ukraine: Balance of Payments and External Debt» (далі – офіційні видання Національного банку), порядок подання і опублікування рекламних матеріалів та порядок взаєморозрахунків між Національним банком і рекламодавцями, рекламними агентствами та рекламними агентами за надані послуги з розміщення реклами.

3. В офіційних виданнях Національного банку публікується реклама щодо нових банківських технологій, а також така, що може зацікавити банки і банківських працівників.

4. В офіційних виданнях Національного банку розміщується реклама від банківських установ, організацій, підприємств, комерційних структур тощо, а також від структурних підрозділів центрального апарату, територіальних управлінь, структурних одиниць і підрозділів та навчальних закладів Національного банку.

5. Терміни та поняття, які вживаються в цьому Положенні, застосовуються в значеннях, визначених законодавством України, у тому числі нормативно-правовими актами Національного банку.

II. Порядок подання замовлення на послуги з розміщення реклами.

Вимоги до реклами

1. Редакція періодичних видань Національного банку (далі – Редакція) приймає замовлення на послуги з розміщення реклами від рекламодавців, рекламних агентств і рекламних агентів на підставі гарантійного листа-замовлення щодо розміщення такої реклами (далі – гарантійний лист-замовлення).

У гарантійному листі-замовленні (додаток) зазначаються розмір реклами, назва та номер офіційного видання Національного банку, в якому розміщуватиметься реклама.

2. Редакція приймає замовлення на послуги з розміщення реклами від структурних підрозділів центрального апарату, територіальних управлінь, структурних одиниць і підрозділів та навчальних закладів Національного банку на підставі листа щодо розміщення цієї реклами в офіційних виданнях Національного банку, погодженого із заступником Голови Національного банку.

3. Рекламні матеріали подаються українською мовою.

Вимоги до макета:

1) макет подається в одному з таких форматів: TIF, JPEG, EPS;

2) зображення – фото, слайд, кольоровий малюнок тощо;

3) текст рекламного оголошення (у кривих Adobe Illustrator).

У разі розміщення готового оригінал-макета реклами інформація подається в незаархівованому вигляді (зі щільністю 300 DPI) на одному з таких носіїв: CD-R, CD-RW, DVD, флеш-картах або електронною поштою.

III. Порядок розрахунків за послуги з розміщення реклами

1. Порядок визначення послуг із розміщення реклами, порядок розрахунку їх вартості, порядок установлення та затвердження цін (тарифів) на них й умови їх перегляду здійснюються відповідно до актів Національного банку з питань ціноутворення.

2. Інформація про встановлені ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами та зміни до них розміщується на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку та публікується на сторінках офіційних видань Національного банку.

3. Редакція має право друкувати на безоплатній основі рекламні матеріали (обсягом не більше 10 відсотків від обсягу друкованої площі офіційного видання Національного банку) про інші періодичні видання України за умови, що в них розміщуватимуться рекламні матеріали про офіційні видання Національного банку, про що зазначено у відповідному договорі.

4. Рекламний матеріал друкується в номері офіційного видання Національного банку, визначеному в гарантійному листі-замовленні, лише після отримання Редакцією копії платіжного доручення про перерахування рекламодавцем або рекламним агентством коштів за послуги з розміщення реклами.

5. Кошти за послуги з розміщення реклами перераховуються на рахунок, відкритий у Головному управлінні господарського забезпечення (далі – ГУГЗ), на підставі рахунка-фактури.

ГУГЗ готує рахунок-фактуру на оплату послуги з розміщення реклами на підставі службової записки Редакції, у якій зазначаються обсяг необхідної до розміщення реклами, тариф, що застосовується до визначеного для розміщення обсягу реклами, та загальна вартість послуги з розміщення реклами.

6. Рекламне агентство або рекламний агент за посередницькі послуги між рекламодавцем та Національним банком отримує винагороду від Національного банку в розмірі 15% від сплачених за послуги з розміщення реклами коштів.

Підставою для виплати винагороди рекламному агентству або рекламному агенту є:

копія платіжного доручення про перерахування коштів за послуги з розміщення реклами;

акт про приймання-передавання послуг із розміщення реклами. У разі розміщення реклами через рекламного агента в акті про приймання-передавання послуг із розміщення реклами обов'язково зазначається про те, що розміщення реклами банківських установ, організацій, підприємств, комерційних структур тощо (його найменування або прізвище, ім'я, по батькові) здійснено за сприяння рекламного агента (прізвище, ім'я, по батькові рекламного агента);

акт про надання посередницьких послуг, в якому зазначено про те, що розміщення реклами здійснено за сприяння рекламного агентства або рекламного агента (найменування рекламного агентства або прізвище, ім'я, по батькові рекламного агента) згідно з гарантійним листом-замовленням від _____ № ____ (у разі розміщення реклами через рекламне агентство додається оригінал-макет реклами).

Акт про приймання-передавання послуг із розміщення реклами складається після отримання Національним банком коштів за послуги з розміщення реклами і виходу відповідного номера журналу у світ (з урахуванням замовленої для розміщення в цьому номері реклами).

Редакція протягом чотирнадцяти робочих днів від дати, зазначеної в акті про приймання-передавання послуг із розміщення реклами, подає Фінансовому департаменту акт про приймання-передавання посередницьких послуг для нарахування винагороди рекламному агентству або рекламному агенту.

Фінансовий департамент протягом семи робочих днів після отримання від Редакції акта про приймання-передавання посередницьких послуг готує розпорядження з фінансових питань ГУГЗ про перерахування/виплату винагороди рекламному агентству або рекламному агенту.

На підставі розпорядження з фінансових питань та службової записки від Редакції ГУГЗ здійснює в установленому порядку переказ/виплату винагороди рекламному агентству або рекламному агенту.

7. Оподаткування операцій, пов'язаних із наданням послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку, здійснюється відповідно до Податкового кодексу України.

8. У разі письмового звернення рекламодавця, рекламного агентства до Редакції про відмову від розміщення реклами за один день до підписання номера журналу до друку Національний банк повертає кошти в повному обсязі.

У разі відмови від розміщення реклами після підписання номера журналу до друку кошти не повертаються і реклама друкується в номері журналу, визначеному в гарантійному листі-замовленні.

9. Редакція планує доходи від надання послуг із розміщення реклами та витрати на виплату винагороди рекламному агентству або рекламному агенту за розміщену в офіційних виданнях Національного банку рекламу за статтями «Інші неопераційні доходи» та «Інші операційні витрати» кошторису поточних доходів і витрат ГУГЗ у встановленому актами щодо організації кошторисного процесу в системі Національного банку порядку.

*Додаток
до Положення про порядок надання
Національним банком України послуг
із розміщення реклами в офіційних виданнях
Національного банку України
(пункт 1 розділу II)*

Гарантійний лист-замовлення

_____ просить розмістити рекламу в
(рекламодавець / рекламне агентство)
№ _____ за _____ рік
(назва офіційного видання Національного банку)
розміром _____ журнальної полоси.
Особа, відповідальна за розміщення реклами, _____
(ініціали, прізвище)

Оплату гарантуємо.

Рекламодавець / рекламне агентство _____
(посада, підпис, ініціали, прізвище)

М. П.

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
12 липня 2013 р. за № 1175/23707

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 19 червня 2013 р. № 237

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 15, 55, 56, 59 Закону України «Про Національний банк України», статей 36, 66 Закону України «Про банки і банківську діяльність», з метою підвищення ефективності та забезпечення стабільної діяльності банків України Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Унести до Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 28 серпня 2001 року № 368, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 26 вересня 2001 року за № 841/6032 (зі змінами), такі зміни:

у пункті 1.3 глави 1 розділу IV:

в абзаці першому слова «п'ять груп» замінити словом «групи»;

доповнити пункт після підпункту «в» новим підпунктом «г» такого змісту:

«г) IV група активів зі ступенем ризику 35 відсотків:

іпотечні кредити, що надані фізичним особам та включаються до складу іпотечного покриття, яке відповідає вимогам законодавства України, за іпотечними облігаціями, емітованими фінансовою установою, більше ніж 50 відсотків корпоративних прав якої належить державі та/або державним банкам, за умови наявності документального підтвердження спроможності позичальника погашати борг грошовими коштами, джерела походження яких не пов'язані із заставою, включаючи нараховані доходи за такими кредитами».

У зв'язку з цим підпункти «г», «г» уважати відповідно підпунктами «г», «д»;

у підпункті «г»:

в абзаці першому цифри «IV» замінити цифрою «V»;

абзац сімнадцятий доповнити словами «, включаючи нараховані доходи за такими кредитами»;

абзац вісімнадцятий викласти в такій редакції:

«іпотечні облігації, емітовані фінансовою установою, більше ніж 50 відсотків корпоративних прав якої належить державі та/або державним банкам, включаючи нараховані доходи за такими облігаціями»;

в абзаці першому підпункту «д» цифру «V» замінити цифрою «VI».

2. Унести до пункту 4.2 глави 4 розділу II Положення про порядок формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 25 січня 2012 року № 23, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 лютого 2012 року за № 231/20544 (зі змінами), такі зміни:

підпункт 4.2.4 доповнити новим абзацом такого змісту:

«іпотечні облігації, емітовані фінансовою установою, більше ніж 50 відсотків корпоративних прав якої належить державі та/або державним банкам, якість іпотечного покриття за якими відповідає вимогам законодавства України»;

абзац четвертий підпункту 4.2.5 після слів «іпотечні облігації» доповнити словами «інших емітентів».

3. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Ткаченка О. О.

5. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова І. В. Соркін

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 20 червня 2013 р. № 242

Про внесення змін до нормативно-правового акта
Національного банку України

Відповідно до статей 15 та 25 Закону України «Про Національний банк України», з метою вдосконалення вимог щодо формування банками обов'язкових резервів та стимулювання банків до відповідального управління власною ліквідністю Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Унести до постанови Правління Національного банку України від 16 березня 2006 року № 91 «Про затвердження Положення про порядок формування обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 23 березня 2006 року за № 312/12186 (зі змінами), такі зміни:

- 1) заголовок після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;
- 2) пункти 1 та 5 після слова «формування» доповнити словами «та зберігання».

2. Унести до Положення про порядок формування обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 16 березня 2006 року № 91, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 березня 2006 року за № 312/12186 (зі змінами), такі зміни:

- 1) заголовок після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;
- 2) абзац другий преамбули після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;
- 3) у главі 1:

абзац другого пункту 1.1 викласти в такій редакції:

«Національний банк за залишками коштів обов'язкових резервів, що зберігаються на окремому рахунку в Національному банку України, нараховує проценти»;

пункт 1.3 після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;

у пункті 1.4 слова «і формування» замінити словами «формування та зберігання»;

у пункті 1.5 слова «за винятком коштів» замінити словами «за винятком кредитів», а після слів «від банків-резидентів,» доповнити словами «коштів, залучених від»;

у пункті 1.10:

в абзаці шостому слова «звітний період резервування» замінити словами «протягом визначених звітних періодів резервування поспіль»;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«розміру процентної плати за залишками коштів обов'язкових резервів, що перераховані банками на окремий рахунок у Національному банку»;

у пункті 1.13 слова «і формування» замінити словами «формування та зберігання»;

4) у главі 3:

заголовок доповнити словами «та сплати процентів за ними»;

пункт 3.3 після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;

доповнити главу новим пунктом такого змісту:

«3.6. Проценти сплачуються Національним банком щомісяця після закінчення звітний період резервування за умови, що вимоги щодо дотримання банком порядку формування та зберігання обов'язкових резервів є виконаними, а саме:

банк своєчасно та в повному обсязі перерахував на окремий рахунок у Національному банку суму обов'язкових резервів у розмірі, установленому Національним банком на відповідний період;

сума коштів, що перерахована банком на окремий рахунок у Національному банку, та фактична середньоарифметична сума залишків коштів за звітний період на кореспондентському рахунку банку

в Національному банку разом дорівнюють або перевищують середньоарифметичну суму обов'язкових резервів згідно з установленими нормативами;

на кореспондентському рахунку банку в Національному банку щодня протягом звітного періоду резервування на початок операційного дня зберігається обсяг коштів у розмірі, установленому Національним банком.

Якщо сума обов'язкових резервів, що перерахована банком на окремий рахунок у Національному банку, перевищує установлений Національним банком розмір, то проценти на перерахований понад встановлений розмір обсяг коштів не нараховуються;

5) у главі 4:

у пункті 4.1:

абзац перший після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;

в абзаці третьому слова «звітний період резервування» замінити словами «протягом визначених звітних періодів резервування поспіль»;

пункт 4.7 після слова «формування» доповнити словами «та зберігання»;

6) пункти 5.1 та 5.2 глави 5 після слова «формування» доповнити словами «та зберігання».

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України та територіальних управлінь Національного банку України для використання в роботі.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

5. Постанова набирає чинності через 10 днів з дня її офіційного опублікування.

Голова І. В. Соркін

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 5 липня 2013 р. № 271

Про внесення змін до Положення про регулювання
Національним банком України ліквідності банків України

Відповідно до статей 15 та 25 Закону України «Про Національний банк України», з метою розширення переліку забезпечення кредитів рефінансування Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Унести до Положення про регулювання Національним банком України ліквідності банків України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 30 квітня 2009 року № 259, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 травня 2009 року за № 410/16426 (зі змінами), такі зміни:

1) у главі 3 розділу II:

пункт 3.4 доповнити новим абзацом такого змісту:

«майнові права за укладеним банком-позичальником кредитним договором із головним розпорядником коштів державного бюджету, головним розпорядником коштів місцевих бюджетів, кошти за яким надано під державну гарантію відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03 червня 2013 року № 404 «Деякі питання здійснення головними розпорядниками бюджетних коштів капітальних видатків понад обсяги встановлених бюджетних призначень» [(далі – майнові права) тільки для кредитів рефінансування шляхом проведення тендерів строком до 360 днів]. Національний банк приймає в заставу майнові права за кредитами I та II категорій якості, визначених відповідно до нормативно-правового акта Національного банку щодо формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями»;

доповнити главу після пункту 3.15 новим пунктом 3.16 такого змісту:

«3.16. Національний банк під забезпечення майнових прав може надати кредит рефінансування на строк дії кредитного договору між банком і головним розпорядником бюджетних коштів, але строк надання кредиту рефінансування не може перевищувати 360 днів».

У зв'язку з цим пункти 3.16 – 3.31 уважати відповідно пунктами 3.17 – 3.32;

2) у пункті 1.4 розділу VI:

абзац другий після слів «облігацій підприємств, векселів» доповнити словами «майнових прав»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«пред'явлення вимоги до гаранта (поручителя)».

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова І. В. Соркін

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
25 липня 2013 р. за № 1252/23784*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 15 липня 2013 р. № 276

**Про внесення зміни до Інструкції
про порядок регулювання діяльності банків в Україні**

Відповідно до статей 7, 15, 55, 56 Закону України «Про Національний банк України», статті 66 Закону України «Про банки і банківську діяльність», урахувавши загальноприйняті в міжнародній практиці принципи і стандарти, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Доповнити підпункт «а» пункту 1.3 глави 1 розділу IV Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 28 серпня 2001 року № 368, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 26 вересня 2001 року за № 841/6032 (зі змінами), новим абзацом такого змісту:

«кредити, надані головним розпорядникам коштів державного бюджету та головним розпорядникам коштів місцевих бюджетів під державні гарантії, для здійснення капітальних видатків, включаючи нараховані доходи за такими кредитами».

2. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Ткаченка О. О.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова І. В. Соркін

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
2 серпня 2013 р. за № 1315/23847*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 15 липня 2013 р. № 277

**Про затвердження Порядку створення та використання
гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення
виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів
та інших фінансових інструментів**

Відповідно до статті 15 Закону України «Про Національний банк України», частини другої статті 19⁴ Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», Закону України «Про депозитарну систему України», з метою визначення загальних організаційних засад створення та функціонування гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів як одного із механізмів зниження ризиків учасників клірингу та їх клієнтів щодо невиконання або неналежного виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок створення та використання гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, що додається.

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома Генерального департаменту інформаційних технологій та платіжних систем, Юридичного департаменту та ПАТ «Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках» для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова І. В. Соркін

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
15.07.2013 № 277

ПОРЯДОК
створення та використання гарантійного фонду у вигляді коштів
для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами
щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів

1. Цей Порядок розроблено відповідно до статті 15 Закону України «Про Національний банк України», Законів України «Про цінні папери та фондовий ринок» та «Про депозитарну систему України».

2. Цей Порядок визначає загальні організаційні засади створення та функціонування гарантійного фонду у вигляді коштів для забезпечення виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних па-

перів та інших фінансових інструментів (далі – гарантійний фонд) як одного із механізмів зниження ризиків учасників клірингу та їх клієнтів щодо невиконання або неналежного виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів.

3. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

гарантійний фонд – страховий фонд грошових коштів, який формується з метою зниження ризиків невиконання або неналежного виконання зобов'язань, підвищення гарантій виконання зобов'язань учасників клірингу та їх клієнтів за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів;

зобов'язання учасника/учасників клірингу – зобов'язання учасника/учасників клірингу та їх клієнтів у вигляді коштів за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів;

індивідуальне гарантійне забезпечення – забезпечення у вигляді грошових коштів та цінних паперів або інших фінансових інструментів, яке формується учасниками клірингу на щоденній основі для виконання ними своїх зобов'язань та зобов'язань своїх клієнтів за договорами, укладеними на фондовій біржі;

особа, яка провадить клірингову діяльність, – клірингова установа, Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках, Центральний депозитарій цінних паперів, Національний банк України;

потенційний учасник клірингу – особа, яка уклала з особою, яка провадить клірингову діяльність, договір про клірингове обслуговування, але ще не сплатила початковий внесок;

учасник клірингу – особа, яка уклала з особою, яка провадить клірингову діяльність, договір про клірингове обслуговування для здійснення клірингу зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів (інших фінансових інструментів), вчинених у власних інтересах та в інтересах своїх клієнтів, та внесла початковий внесок у страховий фонд.

Інші терміни та поняття вживаються у значеннях, визначених законодавством України.

4. Гарантійний фонд створюється особою, яка провадить клірингову діяльність, на умовах відновлення і повернення та використовується для повного або часткового виконання зобов'язань учасників клірингу у випадку нестачі грошових коштів учасників клірингу внаслідок перевищення його зобов'язань над обсягом його індивідуального гарантійного забезпечення.

5. Право розпоряджатися коштами гарантійного фонду належить особі, яка провадить клірингову діяльність.

6. Кошти гарантійного фонду є знеособленими та можуть використовуватися для покриття зобов'язань будь-якого учасника клірингу та його клієнта.

7. Кошти гарантійного фонду можуть використовуватися тільки в цілях, визначених у пункті 4 цього Порядку.

8. Гарантійний фонд може формуватися з двох частин, одна з яких формується за рахунок початкових внесків учасників клірингу і є обов'язковою, інша – у разі прийняття відповідного рішення особою, яка провадить клірингову діяльність, за рахунок її власних коштів. Розмір та періодичність відрахувань до частини гарантійного фонду, створеної за рахунок власних коштів особи, яка провадить клірингову діяльність, установлюється відповідно до її внутрішніх документів.

9. Кошти гарантійного фонду, сформованого за рахунок початкових внесків учасників клірингу, не входять до складу власних активів особи, яка провадить клірингову діяльність.

10. Розмір початкового внеску потенційного учасника клірингу встановлюється особою, яка провадить клірингову діяльність, і залежить від:

фінансового стану учасника клірингу;

оцінки ризику невиконання учасником клірингу зобов'язань (тобто ризику того, що виконання проводитиметься з перевищенням строків, передбачених умовами договору, або в обсягах, менших, ніж передбачено договором, або взагалі не проводитиметься тощо);

обсягів здійснення операцій з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

11. Розмір початкового внеску потенційного учасника клірингу може змінюватися відповідно до методики, установленної внутрішніми документами особи, яка провадить клірингову діяльність.

12. Внески для учасників клірингу, які здійснюють операції за власний рахунок, мають бути меншими, ніж внески учасників клірингу, які здійснюють операції за власний рахунок і за рахунок своїх клієнтів.

13. Розмір початкового внеску сплачується потенційними учасниками клірингу одноразово протягом 10 робочих днів із часу укладення договору про клірингове обслуговування. Початкові внески перераховуються на рахунок, призначений для обліку коштів гарантійного фонду.

14. Особа, яка провадить клірингову діяльність, має право в односторонньому порядку розірвати договір про клірингове обслуговування з учасником клірингу в разі невиконання останнім вимоги щодо сплати початкових внесків до гарантійного фонду в установлені строки, якщо це передбачено умовами договору.

15. Сумарний обсяг початкових внесків учасників клірингу становить мінімальний обсяг коштів гарантійного фонду. У разі зниження мінімального розміру гарантійного фонду особа, яка провадить клірингову діяльність, зобов'язана у строки та порядку, визначені внутрішніми документами такої особи, забезпечити відновлення розміру мінімального гарантійного фонду.

16. У разі нестачі грошових коштів для виконання зобов'язань учасника клірингу особа, яка провадить клірингову діяльність, повідомляє цього учасника клірингу, що виконання його зобов'язань буде здійснено за рахунок коштів гарантійного фонду.

17. Гарантійний фонд використовується для погашення заборгованості учасника клірингу, яка виникла внаслідок перевищення його зобов'язань над обсягом його індивідуального гарантійного забезпечення.

18. Учасник клірингу зобов'язаний після завершення клірингу у строки та порядку, визначені внутрішніми документами особи, яка провадить клірингову діяльність, відшкодувати використані кошти гарантійного фонду та сплатити проценти за їх користування.

Проценти нараховуються з дня використання коштів гарантійного фонду до часу відшкодування коштів учасником клірингу за кожний день у розмірі, визначеному внутрішніми документами особи, яка провадить клірингову діяльність, але не менше ніж у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, яка діяла на день використання коштів гарантійного фонду.

19. У разі невиконання учасником клірингу вимог, передбачених у пункті 18 цього Порядку, особа, яка провадить клірингову діяльність, має право в односторонньому порядку розірвати договір про клірингове обслуговування з цим учасником клірингу, якщо це передбачено умовами договору.

20. Непогашена в установлені строки заборгованість учасника клірингу стягується особою, яка провадить клірингову діяльність, в установленому законодавством України порядку.

21. Особа, яка провадить клірингову діяльність, повертає учаснику клірингу його кошти / частину коштів, унесених ним до гарантійного фонду, в разі:

припинення клірингового обслуговування учасника клірингу;

зменшення розміру внеску учасника клірингу до гарантійного фонду за результатами перерахунку.

22. Повернення коштів із гарантійного фонду здійснюється особою, яка провадить клірингову діяльність, виключно на поточний/кореспондентський рахунок учасника клірингу.